

Kabdebó Tamás

Létezés

*Amőba voltam, de érző életnek ez még kevés
holott ez már maga a primitív állati létezés
Medúza voltam, a tengerben pillészárnyakkal honoltam
agyam még nem volt, csak libegtem lobogtam
bár testem egyetlen úszó érzékszereből állt, holott
e gerinc nélküli lét az értelmes életnek kevés volt
Iguána voltam, hüllő, jóllehet békés természetű
légyevő, moszkítót, szöcskét, tücsköt, bogarat lenyelő
legközvetlenebb környezetét sekély értelmével felismerő
a fejlődés bonyolódásra, birtoklásra várt mint az a
32 fogú, domború képű csimpánz, a mozgás-nyelvel élő,
ki rugékony volt, négykezű, hat szerszámot tudó
aki unokatestvére volt a kőkorszakbeli barlanglakó
ősembereknek akik mamutot bunkóval vertek
hogy túléljék mind a két jégverem fagyú jégkorszakot
majd homo sapiensként bírták a lét egy rétegét
Kezükből mint egy folyondár eredt
a kés, a kasza, a kard, a fesiület
megélhetésért talpaltak hegyeket, völgyeket
aztán ültek quadrigán, kordén, hintón, autón,
repülőn, úrhajón – de megtapasztalták
hogy létnek, felfedezésnek, feltalálásnak mindez kevés
mert a lehetséges élet egyetlen csöppje az emberi létezés
Ámbár e csöppben a tenger, a világmindenség
minden ásványa benne van, a csillagporukból
formált galaktikák, a lépemben munkáló sejtek,
molekulák, atomok, sőt a folyók, a virágok és a fák
még te is, akit szeretek, valamint a lelkem aki szeret
az a képességem, ahogy fölmérjek mikro arányt és fényévnyi teret
lám ebből fakad az a túl merész föltevés
hogy őseim amőbák, medúzák, iguánák, csimpánzok voltak
kik évmilliókon át az idegrendszer csodája felé bandukoltak
míg köröttük módosult a környezet és megjelent a haladó én
aki már felismeri, hogy a minden a létezés
(az Isten nélkül mindez kevés)*

Kabdebó Tamás 75 éves. Születésnapján szeretettel köszöntjük. (A Szerk.)